

عنوان مقاله:

واکاوی در مستندات تاریخی نقوش در عرصه هنر پارچه بافی دوره آل بویه

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نوشین صفی یاری - دانشجوی دوره دکتری، گروه تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنر اسلامی، دانشکده هنر واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

ابوالفضل داودی رکن آبادی - استاد گروه طراحی پارچه و لباس، دانشکده هنر و معماری واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

علی نظری - استاد گروه طراحی پارچه و لباس، دانشکده هنر و معماری واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

محمد رضا شریف زاده - استاد گروه پژوهش هنر، دانشکده هنر واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در طول تاریخچه پیدایش بافندگی در ایران، تحولات هنری و فرهنگی نقش تعیین کننده و الهام بخشی در شکل گیری نقوش پارچه بافی داشته است. روند شکل گیری، تولید و تداوم این هنر در تاریخ متأثر از عواملی چون شرایط اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اقلیمی نیز بوده است. در پژوهش حاضر به جهت شناسایی و درک عمیق تر، یافتن معنا و دسته بندی نشانه ها در نقوش پارچه بافی دوره آل بویه با روش تفسیری - تاریخی مورد بررسی قرار می گیرد. کتیبه های پارچه ای قبور و سردر بناها واسطه ای بین مخاطبین هستند که می توانند به صورت آشکار، بیانکننده تفکرات، باورها و ارزشها باشند. بدین ترتیب بررسی نشانه شناسیک این نقوش می تواند در راستای شناسایی معنا قابل تأمل باشد. در این راستا هدف پژوهش بیان ارتباط میان نشانه های نقوش و پارچه کتیبه ها ی متأثر از ساختارهای ذهنی، فرهنگی و اجتماعی است که با تکیه بر مجموعه نظریات به مطالعه دقیق تر نیز اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

پارچه بافی، آل بویه، نشانه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960335>

